

[N. Neergaard.]

vil altsaa sige, vi saa ingen Grund til at gøre Lettelsen mindre, end den er efter Loven af 1927, for det andet, at vi maatte fastholde Princippet om, at Lettelsen skulde staa i Forhold til Formuernes Afkastning eller i alt Fald til den samlede Indtægt, og for det tredje, at vi var villige til at forhandle om tekniske Ændringer i Loven og ogsaa til at forhandle paa Grundlag af Erhvervsskatteudvalgets Forslag. Det var disse tre Hovedgrundsætninger for vor Deltagelse i Forhandlingerne, som jeg nævnte under første Behandling, og disse er fastholdt, saa det ærede Medlem havde ikke behøvet at være ængstelig.

Lad dette ogsaa være Svar til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), som ogsaa syntes at tro, at der havde været Harper i Luften, hvilket der senere har vist sig ikke at være. Nej, det var fuldstændigt rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde, at noget mere urimeligt kunde der dog ikke ske og noget mere naturstridigt, kan jeg sige, end at en Opposition skulde gaa hen og forære en Finansminister — ja, det bliver jo lige ved en halv Snes Millioner Kroner, naar vi tager baade Lettelsen for Selskaber og Lettelsen for Formuerne, som han ikke har Brug for. Det har jeg aldrig set nogen Opposition her i Verden gøre, og alene derfor kan den højtærede Finansminister slet ikke vente at komme nogen Vegne med os, naar han opstiller det, som han gjorde det under Forhandlingerne i Udvalget, saaledes at han vil have væsentlig den samme Indtægt for Statskassen ud af Forslaget, hvordan det saa blev, som Statskassen fik efter det oprindelige Forslag. Den højtærede Finansminister maatte indse, at derved afskar han sig fra enhver teknisk Forbedring af Forslaget, derved umuliggjorde han den videre Forhandling. Der er fra forskellige Sider gjort Forsøg paa at jonglere med en tænkt Indkomst for at faa Forrentningen op. Men man skal holde sig til den ansatte Indkomst, og det, der er Indkomsten efter dansk Lov, er Indkomsten, efter at Skatten er fradraget, og det er ogsaa korrekt, det bliver der neppe nogen Sinde forandret ved; og saa skal de Herrer ogsaa holde sig til det og ikke jonglere med forskellige Indtægter,

som vor Lovgivning aldeles ikke kender noget til.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) var stærkt inde paa, at jeg efter hans Mening viste for ringe Kærlighed til min egen Lov af 1922, som jeg den Gang fandt meget rimelig. Jeg skal tilgive det ærede Medlem, som jo er et ungt Medlem af Tinget og ikke deltog i Forhandlingerne den Gang, men det er absolut urigtigt, hvad det ærede Medlem siger. Det er rigtigt nok, at jeg gennemførte Loven af 1922, og det er ogsaa rigtigt, hvad de ærede Medlemmer fra den Side altid glemmer, at et afgørende Træk i denne Lov var en Række væsentlige Forbedringer for de smaa Formuer og de smaa Indtægter. Det var mig, der gennemførte de almindelige Fradrag og de Børnefradrag, som senere har gjort det muligt for de ærede Herrer fra den Side, hver Gang der har været Tale om Skattelovgivning, at sige: Ja, men Herregud, de smaa Husmænd, Arbejdere, de betaler jo ingenting, og hvad skal det saa hjælpe at lette dem for 10 pCt. af deres Indkomstskat eller nogle faa Kroner i Formueskat, det bliver jo ikke til noget. Men hvorfor betaler de saa lidt? Fordi jeg den Gang gennemførte disse meget væsentlige Nedsættelser af den Skat, som var blevet opretholdt af det radikale Ministerium, og derved gjorde Skatten saa uendelig lempelig for Smaafolk, som den er blevet her i Landet. Men det glemmer de Herrer altid. For dem er jeg Manden, der ene interesserer sig for de store Formuer og Indtægter, noget, der er fuldstændigt i Strid med de virkelige Forhold. Det var ogsaa mig, der gennemførte den yderst lempelige Beskatning af Formuer paa under 100 000 Kr., for saa vidt de paagældende ikke har større Indtægt end 450 Kr. Det var ogsaa en Retfærdighedshandling overfor de smaa Formuer, vel at mærke de smaa Formuer med ringe Afkastning.

Det er jo nogle ganske fortvivlede Forsøg, der er gjort paa at erklære Sparekassen her i København, de 3½ pCt., for at være normal Rente. Man skulde virkelig ikke tro, det var en Finansminister og kyndig Nationaløkonom, der kunde sige, at *det* er normal Rente. Det er unødvendigt at argumentere mod dette, men jeg kan jo